

Forside (/)

Anmeldelse af Henrik Dahls nye bog

Henrik Dahls kampskrift mod krænkelsekulturen

Nar-nej-hatten lavede af Henrik Dahl er et symbol på, at mange på tværs af mange partier, er trætte af identitetspolitik ifølge Henrik Dahl. Illustration lavet af Kforum

Skrevet af

(/silas-
lischang-
marker)

Silas Marker (/silas-lischang-marker)
Forfatter og tilknyttet forsker (/silas-lischang-marker)
RÆSON (/silas-lischang-marker)
7 artikler
0 indlæg

Henrik Dahl viser i sin nye bog, at identitetspolitik fylder mere og mere. Men argumentationen halter, når han skal bevise, at

identitetspolitikken og poststrukturalismen er en stor trussel mod demokratiet og fornuften, og bogen tilføjer ikke noget nyt, men gentager blot allerede kendte anklager.

Identitetspolitikken er en antitese til fornuft og demokrati og truer derfor det liberale samfund. Derfor er det en presserende kerneopgave for borgerlige at droppe deres *Davos-liberalisme*, *woke capitalism* og naivitet og i stedet gå til kamp mod de identitetspolitiske strømninger.

Det er konklusionen i Henrik Dahls nye bog med titlen *Den sociale konstruktion af uvirkeligheden*, ligesom det længe har været på hans Facebookside. Gennem fem kapitler udfolder Liberal Alliance-politikeren en skræmmende fortælling om den venstreorienterede identitetspolitiks lange march gennem institutionerne før i det sjette at fremlægge sine teser om, hvordan det liberale demokrati kan gøre op med de farlige tendenser.

Bogen anklager (og dømmes) to hovedtitalte: poststrukturalismen (deraf titlen) og identitetspolitikken (deraf undertitlen). De to misdædere er medsammensvorne, fordi identitetspolitikken benytter sig af poststrukturalistisk tankegods til at true fornuften og demokratiet. Nærlæser man Dahls bog, halter bevisførelsen for de hårde anklager dog betragteligt, især i en dansk kontekst.

Samfundsvidenskabernes forfald

En stor del af bogen handler om universitetsverdenen, som meget identitetspolitik stammer fra. Dahl leverer en velkendt kritik af masseuniversitetet, karakterinflation og store problemer med fagligheden blandt de studerende. Men gennem et par mystiske spring kobles akademiets faglige forfald til poststrukturalisme og militant identitetspolitik, som om lave krav i uddannelsessystemet *per se* skulle føre til identitetspolitik eller omvendt. Ræsonnementet synes at være: Masseuniversitetet gør folk dummere. Identitetspolitik og poststrukturalisme er dumt. Ergo fører masseuniversitetet til identitetspolitik og poststrukturalisme.

Samfundsforskningen spiller en afgørende rolle i tragedien om universiteternes forfald. Dahl skriver: "Som tiden gik, droppede man mange steder ethvert krav om stringens og transparens i den samfundsvidenskabelige metode." Påstanden kommer desværre uden dokumentation. Han gentager den 20 sider længere henne i bogen og tilføjer: "...og det samme gælder overvejelser over, om det er metoden selv, der inducerer de præsenterede resultater, eller om

resultaterne faktisk afspejler verden uden for forskerens hoved." Det sidste skal forskningen jo helst. Men gør den da ikke det, ifølge Dahl? Han svarer i næste sætning:

"Et godt eksempel er hele trans- og LGBT+-diskussionen. Vel er det gyldigt at forske i disse spørgsmål, men det er dog også relevant, at 99,4 procent af befolkningen har en kønsidentitet, der er baseret på deres biologiske køn, og at mere end 90% af befolkningen er heteroseksuel. Uden viden eller bevidsthed om sådanne oplysninger kan samfundsvidenskaben i værste fald komme til at bidrage til en massiv forvridding af proportioner i den offentlige samtale."

Jeg har genlæst denne side i bogen *ad nauseam* og kan stadig ikke få de mange ord til at hænge sammen i et egentligt argument. Hvordan er det forhold, at LGBT+-personer er minoriteter, hvilket ikke bestrides af nogen, et "godt eksempel" på, at samfundsvidenskaberne har droppet hensynene til stringens, transparens og relevans? Hvem er det, der mangler "sådanne oplysninger", som han beskriver? Vi bliver desværre ikke klogere, for han skynder sig videre til næste anklage uden nogen forklaring. Den slags ufærdige, noteagtige argumenter er bogen desværre fuld af.

"Det gør os ikke klogere på de reelle konsekvenser for samfundet, når én identitetspolitisk fjer konstant gøres til fem høns."

Dahls egne konstruktioner

Som dansk læser venter man spændt på de mange gode, klokkeklare eksempler, der vel må være på, at identitetspolitikken truer det danske demokrati. De konkrete eksempler er imidlertid ikke overbevisende. Lidt over hundrede sider inde i bogen påstår Dahl, at Københavns Kommunes arbejde med normkritik blandt andet handler om, at man kun må bruge kønsneutrale stedord.

Det er vist lidt af en overdrivelse. Han påstår et par sider efter, at Institut for Kunst- og Kulturvidenskab på Københavns Universitet "søger at fratage studerende og medarbejdere retten til at bruge det danske pronominalsystem på sædvanlig vis." Det er åbenlyst forkert, som den daværende institutleder tålmodigt forklarede (<https://www.information.dk/kultur/2019/09/mette-sandbye-heteroseksuel-kvinde-50erne-ogsaa-nyt>), da debatten rasede, men åbenbart uden at Dahl hørte det. Derudover bryder Dahl sig ikke om, at Syddansk Universitet har adopteret FN's 17 verdensmål. Det kan man også sagtens kritisere, men hvad det har med identitetspolitik og poststrukturalisme at gøre, står stadig ikke klart efter bogens sidste punktum.

Dahl hævder, at en lærer på CBS "ønsker at fratage sine kolleger retten til at synge 'Den danske sang er en ung blond pige'", og at "studerende forsøger at fratage en lærer ved Københavns Universitet retten til at opdele et statistisk materiale i to køn." Som Vincent Hendricks og undertegnede viser i vores bog om identitetspolitik, Os og dem (<https://www.gyldendal.dk/produkter/silas-l-marker/os-og->

dem-51227/h%c3%a6ftet-9788702285284), er det også en fordrejning. CBS-forskeren *kritiserede* sangvalget til det nu berømte institutmøde på handelshøjskolen i 2016. Og den biologistuderende kritiserede sin undervisers kønsopfattelse (<https://uniavisen.dk/studerende-i-kraenkelsessag-undrer-sig/>), endda til en evaluering, hvor man opfordres til at tilkendegive sin holdning – begge uden at ville fratage nogen noget som helst.

Og sådan kunne man blive ved med Dahls eksempler. Det gør os ikke klogere på de reelle konsekvenser for samfundet, når én identitetspolitisk fjer konstant gøres til fem høns. Man kunne i den forbindelse rette hans egen kritik mod ham selv, når han skriver: "Den form for historisk revisionisme, hvor man inkorporerer deciderede fejl i sin fremstilling for at få den til at harmonere med en overordnet fortælling, der ikke må kompromitteres, er vanskelig at acceptere." Det er svært at være uenig. Bare han også havde læst manuskriptet til sin egen bog med de briller.

Dernæst Dahls konstruktion af poststrukturalismen. Vi får aldrig en brugbar og fyldestgørende definition af poststrukturalismen, og denne teoretiske retning behandles gennemgående som én homogen monolit uden at nævne de mange nuancer og diskussioner, der er internt i denne familie af teorier. Vi må blot tro på, at dette nådesløse angreb på fornuften består af *cherry picking*, bullshit og relativisme. Det poststrukturalistiske kønsbegreb er "ekstremistisk,"; fag, hvor man bruger denne retning, er "fup-fag", og tilhængerne af teorien er "modstandere af kundskaber og facts."

Gennem bogen fremlægger Dahl holdningerne hos sine meningsfæller Allan Bloom, Helen Pluckrose, Steven Pinker og Douglas Murray loyalt og citerer dem *in extenso*. Men når han fremlægger poststrukturalismen, henviser han stort set kun til andre polemiske debatbøger skrevet af folk, han er enig med. Han citerer aldrig de forfattere, han kritiserer. Måske skyldes det, at poststrukturalisterne, som Dahl lader os forstå i kapitel 2, er rigtigt svære at læse. Men det, at Dahl ikke forstår Judith Butler, bliver uden videre gjort til et bevis på, at hun skulle prøve at skjule noget (som han citerer Douglas Murray for at sige). Nogen velunderbygget verdensklasseargumentation er der ikke tale om, og det kendetegner meget af bogen.

Deres manikæisme og vores

Dahl kritiserer en såkaldt identitetspolitisk manikæisme, der deler verden op i det gode "os" mod det onde "dem." Men gør Dahl sig ikke skyldig i det selvsamme? For hos ham er der sjældent blot tale om en almindelig uenighed med identitetspolitikken og poststrukturalismen, men derimod en decideret kamp mellem Dahl selv, der står for det fornuftige, rationelle liberale demokrati, og identitetspolitikkerne, der er irrationelle, ekstremistiske og antidemokratiske.

Dahl skriver for eksempel: "Et rationelt tænkende menneske burde ikke kunne nå frem til andre konklusioner, end at mennesket også er formet af sin biologi. Derfor er det slet og ret anti-rationelt og anti-videnskabeligt at indoktrinere børn og unge med den påstand, at

dette ikke er tilfældet." Eller tag en sætning som: "Når arbejderklassen får det bedre, fortsætter venstrefløjens sit arbejde med det, den er bedst til, på andre arenaer: at skabe kaos og ødelæggelse." Anti-rationalitet, anti-videnskab, kaos og ødelæggelse. Intet mindre.

Andetsteds siger han i forlængelse af Steven Pinker, at det er "ekstremistisk" at mene, "at biologi ikke har nogen indflydelse på, hvordan menneskers liv udfolder sig fra fødsel til død." Den sætning er eksemplarisk for bogens egen manikæisme: Dahls modstandere er ikke bare uenige med ham – de er ekstremister. Og de stammer ikke bare fra en anden videnskabsteoretisk position end ham – nej, de er decideret anti-videnskabelige, irrationelle og "modstandere af kundskaber og facts."

Men hvorfor er der ligefrem tale om ekstremisme? Dahl svarer: "Alle mennesker gør nemlig den dagligdags erfaring, at der er en betydelig variation mellem mennesker, der netop er baseret på biologi." Så en teoretisk position er ekstremistisk, fordi den strider imod, hvad folk ifølge Dahl går og føler til daglig. Man fristes til at spørge: Hvad skal vi overhovedet bruge videnskab og teori til, når vi har den daglige erfaring?

Visse statuer må man gerne rive ned

Dahl medgiver, at der finder alvorlige ("reelle") problemer med krænkelse, overgreb, diskrimination og uligheder sted, men han skelner dem fra de urelle og siger, at bekæmpelsen af de sidste er illiberal og totalitær. Hvor skellet går mellem de rigtige og forkerte problemer, fastsættes tilsyneladende efter forfatterens egne politiske sympatier.

Det arbitrære skel mellem "fornuft" og "illiberal ekstremistisk identitetspolitik" viser sig blandt andet, når Dahl skriver, at det er i orden at rive statuer af Karl Marx ned i Østeuropa, men ikke at fjerne statuer af Winston Churchill. Det første er en fornuftig "økonomiseren", det sidste er "ahistorisk." Noget lignende ser vi i en passage hen imod bogens slutning, hvor Dahl roser, at folk før i tiden gjorde op med den type pædagogik, Hans Scherfig beskrev i *Det forsømte forår*. Men når nutidens aktivister forsøger at ændre på deres hverdag i uddannelsessystemet, er det et angreb på fornuften.

Eller tag Dahls krav om "forbud mod sprogtvang på universiteterne", hvor han starter med at slå et sympatisk slag for en fri debat på de højere læreanstalter, men umiddelbart efter skriver: "Det er generelt ikke acceptabelt, at kritik af islam inden for et universitets institutionelle rammer kan omtales som 'islamofobi', eller at kritik af positioner indtaget af LGBT+-bevægelsen kan omtales som 'transfobi'." Og videre: "...et universitet bør ikke officielt tillade eller billige, at legitim kritik klassificeres som sygelig på denne måde." Man skal altså ikke lave regler om tale på universiteterne – bortset lige fra de regler, Dahl kan lide.

Alt i alt er *Den sociale konstruktion af uvirkeligheden* et længere ekko af de alarmistiske anklager, Henrik Dahl næsten dagligt kommer med i sine Facebookopdateringer imod identitetspolitik. Bogen tilføjer ikke noget nyt til den verserende debat, men gentager blot allerede kendte kritikker af identitetspolitikken, som den krydrer med anekdotisk bevisførelse og halvfærdige argumenter. Den var måske gået i et tweet, en Facebookopdatering eller et læserbrev, men som læser forventer man sig noget mere af en bog. Som jeg har vist i min egen bog om identitetspolitik, kan man kritisere identitetspolitikken og dens bannerførere for mange væsentlige ting, men det kræver, at man formår at engagere sig med de identitetspolitiske bevægelsers historier, grundidéer og argumenter. Med Dahls bog får vi blot gentaget, at identitetspolitik er dårligt og udemokratisk, og det har vi vist hørt mere end én gang før.

Henrik Dahl: Den social konstruktion af uvirkeligheden – Forurettelse og anti-liberalisme i det 21. århundrede. Grønningen 1.

RELATEREDE ARTIKLER

Censur, tøjpoliti og krænkeseskultur (/artikler/Det-politisk-korrekte-KU) - Skal universiteterne blande sig, når nye studerende bliver bedt om at klæde sig ud som f.eks. mexicanere, white trash el...

Når fordomme bliver underholdning (/artikler/TV-anmeldelse-DR3) - DR3-miniserie om modne kvinder og yngre mænd, der er tiltrukket af hinanden, viser, at vores snævre kønsroller og seksua...

Hvad kan identitetspolitik lære os om coronakrisen? (/artikler/Fy-retorik) - Identitetspolitik og forsøgene på at mindske smitten handler begge om at ændre andres adfærd til det fælles bedste. Meg...

De andres frihed (/artikler/Analyse-af-Mettes-tale) - "Her siger vi: I må ikke stå her. Ingen skal være bange for at gå på gaden i Danmark - I får ikke lov at tage vores frih...

Feminisme eller puritansk terrorisme? (/artikler/Positioner-og-argumenter-i-MeToo-debatten) - MeToos anden (eller måske kun første) danske bølge kan snart fejre tomåneders jubilæum. Det markerer vi med at tegne et ...

Har vi brug for Muldvarpen? (/artikler/Dokumentar-om-Nordkorea) - En russisk komiker driver gæk med Det Udenrigspolitiske Nævn, en klovn regerer i USA. Nordkoreas rædselsregime dokumente...

Frank har ret - bare ikke om sig selv (/artikler/Franks-fejlslagne-forsvar) - Hvorfor fejlede Franks Jensens krisehåndtering? Igennem de sidste 30 år har Frank krænket og befamlet kvinder - uden at ...

Giv din stemme

3,0/5

60 stemmer

KOMMENTARER

1 kommentar

Sortér efter Ældste

Tilføj en kommentar ...

Nanna Kinch

Jeg tror, Henrik Dahl har ret i, at vi bør frygte identitetspolitikken. Og jeg tror, at du har ret i, at der ikke er de helt vilde eksempler fra Danmark. Kender du Colin Wright?
https://www.thecollegefix.com/evolutionary-biologist...

Synes godt om · Svar · 1 · 2 u

Henrik Dorf Nielsen

Nanna jeg kender ikke historien du hentyder til så jeg vil ikke anfægte den. Dog kan jeg se at den er skrevet på The College Fix og at sagen er også omtalt ret så meget på Quillette (som nogle kalder dark web for interlectuals). Begge medier er kendt for at kæmpe mod identitetpolitik, så det er måske værd at have i tanker når man læser den. Steven Pinker (apropos) har talt rosende om Quillette.

Synes godt om · Svar · 1 u

[Plugin til Facebook-kommentarer](#)

UDVALGTE JOB (/KOMMUNIKATION-JOB)

Region Hovedstaden

</kommunikation-job/region->

Kommunikationskonsulent
</kommunikation-job/region->

Frist: 10. november

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet

</kommunikation-job/miljo--og->

Kommunikation og Pressechef
</kommunikation-job/miljo--og->

Frist: 4. november

</kommunikation-job/nilfisk-communication-manager>

Communication Manager
</kommunikation-job/nilfisk->

Frist: 1. november

</kommunikation-job/cowi->

Communications Specialist
</kommunikation-job/cowi->

Frist: 31. oktober

Partnership Communications Specialist
</kommunikation->

Frist: 9. november

WONDERFUL COPENHAGEN

PR og stakeholderkommunikation
</kommunikation-job/wonderful->

Frist: 1. november

[Se alle job \(/kommunikation-job\)](#)

[Indryk job \(/kommunikation-job/danmarks-bedste-jobbank-for-kommunikationsjob\)](#)

FØLG OS

Facebook
(<https://www.facebook.com/Kforum>)

Twitter (<https://twitter.com/kforum>)

LinkedIn

(<http://www.linkedin.com/company/kommunikationsforum-annoncer>)

AKTIVITETER

Opplå job

</kommunikation-job/danmarks-bedste-jobbank-for-kommunikationsjob>

Indryk banner

</banner->

KONTAKT OS

Kommunikationsforum A/S
GL, Kongevej 3E, 4. sal, Baghuset
1610 København V

a-s)

Instagram
(<https://instagram.com/kforum/>)

Youtube
([https://www.youtube.com/results?
search_query=kforum](https://www.youtube.com/results?search_query=kforum))

Pinterest
(<https://www.pinterest.com/kforum/>)

Indsend jobhop

Skriv for Kforum

(</skrivforkforum>)

Om Kforum

Privacy policy

(</jobhop>)

(</om>)

(</privacy>)

Telefon: 33 42 21 60
E-mail: info@kforum.dk
(<mailto:info@kforum.dk>)